Так ходила по алеї, та займати я не міг!
Чистий ангел — білосніг!.. Млів я, дивлячись на неї,
плили сльози з віч моїх, заросив я слідки ніг...
Поверталась, усміхалась –
Та займати я не міг!...

Та й над море сіла, пала — задивилась сумно вдаль.
Так на мене мала жаль — в шумі моря щось співала,
з личка іскрилась печаль і мигтіла, як опаль...
То тремтіла, то красніла,
То гляділа сумно вдаль...

Нагло пирхла щебетушка, вже займити я не міг!
А лишила, мов на сміх, білу шарфу з капелюшка —
плили сльози з віч моїх, цілував я слідки ніг...
Улетіла пташка біла,
вже займати я не міг!